

Els partits preparen la 'batalla' de Palma

En el mogut ambient polític illenc, els principals partits ja han decidit –aquesta setmana ho ha fet el darrer– els seus candidats a l'Ajuntament de Palma, una ciutat que pot ser determinant per a la configuració d'una majoria absoluta en el Parlament Balear.

ARXIU / JOAN CELIÀ

Façana de l'Ajuntament de Palma, a la plaça de Cort. La lluita per aconseguir la majoria a la institució municipal de Ciutat serà dura i podria determinar la majoria en el Parlament balear.

La peculiar estructura política de les Balears, dividida en circumscripcions electorals insulars, afavoreix molt els vots de les illes menors: Menorca, Eivissa i Formentera. Això és un fet, però també és cert que la gran concentració demogràfica a la capital fa que a Palma s'hi juguin bona part de les opcions de cada partit polític.

Palma no és una circumscripció autonòmica, però el seu potencial és molt alt. Tots els partits consideren la *batalla de Palma* de cada guerra electoral com a fonamental. De fet, de cada vegada adqui-

reix més importància, sobretot des de l'èxit conservador a la capital en les passades eleccions autonòmiques i municipals de 1995. En aquestes eleccions la candidatura de Joan Fageda aconseguí la majoria absoluta, i això ajudà molt el PP a obtenir també la majoria absoluta en el Parlament (31 escons) encara que la perdés a l'illa de Mallorca.

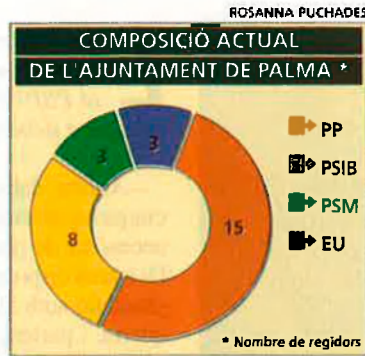
Els analistes electorals dels partits consideren que el fenomen d'*arrossegament* de vot es produeix molt més a Palma que no a municipis més petits. És a dir, que és més fàcil que el votant opti a

Palma per triar la papereta del mateix partit tant per a les municipals com per a les autonòmiques, mentre que a municipis molt més petits –on és normal conèixer personalment els candidats– la diversificació del vot és més habitual.

Com que en les eleccions de 1995 el cens electoral de Palma era de 250.317 persones, mentre que el de tot Mallorca era de 476.568 persones (és a dir el 52,5% del vot es concentra a Palma), i com que, d'altra banda, els partits es prenen molt seriosament l'*arrossegament* de vot dels ciutadans, és, doncs, comprensible la cura amb què tots

els partits han elegit els seus caps de llista. Un procés llarg que, excepte en el cas de les primàries socialistes, ha estat una de les preocupacions principals de les direccions de cada partit. En el cas socialista, és clar, en resultà elegit aquell candidat que fou el preferit dels militants.

La situació de sortida mostra un PP amb una majoria absoluta aconseguida pel mínim (15 regidors de 29) i una oposició (PSIB, 8 regidors; EU, 3; i PSM, 3) que sembla mostrar-se disposada, com en l'àmbit autonòmic, a fer un pacte postelectoral de "tots contra el PP" per desallotjar Joan Fageda de la batllia de la capital illenca. Les esperances de l'oposició es basen en la creença que és possible tornar a la situació d'abans de 1991. És a dir, que tota l'esquerra, i en aquest cas també el centre, podria desplaçar de la batllia el partit més votat. De fet, durant els primers dotze anys (les tres primeres eleccions democràtiques) l'esquerra dominà l'ajuntament. El 1979 un pacte entre el PSIB, el PCE i el PSM col·locà el jove Ramon Aguiló com a alcalde. El 1983, enmig de la marea general de vot en favor del PSOE, Aguiló aconseguí la majoria absoluta. Quatre anys més tard, el 1987, Aguiló guanyà per majoria simple però com que no obtingueren representació municipal altres esquerres (ni el PCE ni el PSM) degué de cercar suports en trànsfuges que li provocaren molts problemes. Aquesta inestabilitat, unida a una decadència general del vot socialista a Balears —superior a la de la resta de l'estat— va permetre a Joan Fageda el 1991 d'obtenir la majoria absoluta. La revalidà el 1995, però, com hem vist, per molt poc. Ara, l'esquerra, que opta a incrementar la seva presència (PSOE, EU i PSM), i sumar el centre (UM), aspira a repetir una situació semblant a la de 1979 i desplaçar el partit més votat. Quan parlen d'aquesta possibilitat, els de l'oposició pensen que "és molt probable" que el PP, després de vuit anys de govern, tenguí una baixada, de fet en les eleccions de 1995 els conservadors ja van perdre vots respecte les de 1991).

Per més petita que fos, aquesta davallada els podria situar en els 14 regidors. Suficients per facilitar, hipotèticament, el pas a una majoria alternativa.

Candidats. El PP, encara no ha designat oficialment el seu candidat, però amb tota seguretat serà el mateix que en les darreres convocatòries: l'actual batlle, Joan Fageda. Alguns sectors de l'oposició municipal pensen que serà la darrera vegada que es presenti a Palma, ja que, segons diuen, Fageda té altres aspiracions polítiques lluny de Ciutat. Tot i així, potser el partit li ha demanat que s'hi presenti un cop més per intentar "fermar" al màxim el vot, tant el de Palma com l'importantíssim que pugui arrossegar cap el Parlament. L'estratègia popular s'ha posat com a objectiu que Fageda revalidi la majoria absoluta, encara que després de les eleccions gene-

ARXIU / JOAN CELIÀ

erals potser acabarà cedint la vara de comandament municipal a José María Rodríguez, considerat per l'oposició com el vertader batlle de Palma, és a dir, aquell qui no sols és la mà dreta de Fageda, sinó qui governa de debò la ciutat.

És clar que per intentar impedir-ho hi ha l'oposició en bloc. El PSIB ha elegit, en primàries, Antoni Roig com a cap de llista, que d'ençà l'estiu passat porta a terme una frenètica activitat, reunint-se amb grups reduïts de ciutadants, de diversos sectors professionals, per explicar-los la seva alternativa. També des de fa mesos Unió Mallorquina té designat Ferran Trujillo com el candidat que ha d'intentar fer entrar a l'ajuntament els nacionalistes de centre, una empresa difícil atès que fins ara se n'han quedat fora i per això Trujillo es reuneix dos o tres cops cada setmana amb grups socials i visita totes les barriades de Ciutat. La setmana passada, els d'EU anunciaren que l'actual diputada per Mallorca Margalida Thomàs serà la cap de llista, una sorpresa que indica ben bé la importància que EU concedeix a les municipals a Palma, ja que Thomàs és considerada com un valor en alça dins EU. El darrer candidat que ha fet pública la seva aspiració serà Sebastià Serra, pel PSM, que repetirà per tercera vegada i que, si no hi ha hagut canvis de darrera hora, haurà estat proclamat aquest darrer cap de setmana.

Vista l'equilibrada correlació de forces entre el PP i el bloc opositor, 15 a 14, és fàcil imaginar la duresa de la *batalla de Palma*. El batlle Fageda ha anunciat que té una enquesta que li dóna una còmoda revalidació de la majoria absoluta, però l'oposició no considera aquestes enquestes gens fiables i manté l'esperança que els resultats de PSIB, EU, PSM i, potser, UM, permetin la formació d'un govern de coalició de centre-esquerra. Tot i això, aquesta possibilitat, és clar, podria quedar supeditada a les estratègies més generals de pacte en l'àmbit autonòmic que projecten els diferents partits.

Miquel Payeras

Representació gràfica de l'actual distribució d'escons a l'Ajuntament de Palma. S'hi pot veure fàcilment la fragilitat de la majoria absoluta del PP: 15 regidors conservadors contra el bloc opositor, que en té 14.

A l'esquerra, l'actual batlle de Palma, Joan Fageda (PP). S'enfronta a la segona reelecció, sens dubte la més difícil de la seva vida com a alcalde de Palma.